

Pierwsza faza programu (1987-1995)

Program Erasmus został ustanowiony decyzją Rady nr 87/327/EEC z 15 czerwca 1987 jako "Europejski program działań na rzecz mobilności studentów" (*European Action Scheme for the Mobility of University Studies*).

Erasmus w tym okresie wspierał współpracę międzyuczelnianą obejmującą: wymianę studentów i nauczycieli, w tym stypendia indywidualne, wspólne tworzenie programów studiów z innymi uczelniami i organizację kursów intensywnych, a od roku 1989 także pilotażowe wprowadzanie Europejskiego Systemu Transferu Punktów (ECTS).

W programie uczestniczyły kraje starej „dwunastki” UE, a na początku lat 90. dołączyły do nich państwa obszaru EFTA/EOG.

Łączny budżet Erasmusa w latach 1987-1995 wyniósł ok. 277 mln ecu.

Druga faza programu (1995-1999 i 2000-2006)

W latach 1995-1999 Erasmus funkcjonował w ramach szerszego programu współpracy UE pod nazwą „Socrates I”, a w latach 2000-2006 – w programie „Socrates II”.

Wspierał głównie mobilność studentów, ale kładł również nacisk na wyjazdy nauczycieli, które przyczyniały się do umiędzynarodowianiu studiów. Ponadto umożliwił nawiązywanie współpracy dydaktycznej uczelni w projektach typu „sieci tematyczne”.

W 1998 roku do programu Erasmus przystąpiła Polska w gronie 12 krajów kandydujących. W 2004 roku do programu przyłączyła się także Turcja, zwiększając liczbę państw uczestniczących do 31.

Wejście do Unii Europejskiej umożliwiło tzw. nowym państwom członkowskim prowadzenie wzajemnej wymiany studentów i pracowników uczelni; wymiana nie była bowiem możliwa między krajami niebędącymi członkami UE.

Łączny budżet w drugiej fazie wyniósł ok. 1,7 mld euro.

Trzecia faza programu (2007-2013)

Od roku akademickiego 2007/08 Erasmus jest częścią programu „Uczenie się przez całe życie” (LLP – *the Lifelong Learning Programme*), który kładzie nacisk na koncepcję kształcenia przez całe życie, na otwarcie się uczelni na potrzeby gospodarki oraz na podniesienie jakości funkcjonowania szkolnictwa wyższego.

Erasmus w tym okresie wprowadza nowe formy mobilności:

- dla studentów (oprócz wcześniej realizowanych wyjazdów na część studiów w zagranicznej uczelni) – również praktykę w zagranicznym przedsiębiorstwie lub instytucji,

- dla pracowników uczelni (oprócz wcześniej realizowanych wyjazdów w celu prowadzenia zajęć dydaktycznych w zagranicznej uczelni) – również wyjazdy szkoleniowe.

Program wspiera także projekty współpracy wielostronnej między uczelniami.

Obecnie w programie uczestniczą łącznie 33 kraje:

27 krajów UE,

4 kraje EOG (Islandia, Norwegia, Lichtenstein i Szwajcaria)

i 2 kraje kandydujące (Chorwacja i Turcja).

Do udziału w Erasmusie jest uprawnionych ok. 4 tysięcy uczelni.

Łączny budżet programu w trzeciej fazie ma wynieść ok. 3 mld euro.

Znaczenie Erasmusa

Program Erasmus zainspirował rozwój współpracy międzynarodowej w polskich uczelniach, przyczynił się do zwiększenia oferty programowej w językach obcych, ma udział w promocji polskich uczelni za granicą oraz wprowadza standardy podnoszące jakość kształcenia w szkołach wyższych.

Jak przyznają stypendyści programu w ankietach, które wypełniają po powrocie do kraju, Erasmus przynosi również szereg innych indywidualnych korzyści – umożliwia zdobycie „europejskiego doświadczenia”, jest ceniony ze względu na korzyści w wymiarze kulturowym (poznanie innych krajów, języków), akademickim (poznanie innych modeli kształcenia i funkcjonowania uczelni), zawodowym (studia za granicą stanowią atut w oczach pracodawców), ale również osobistym (tolerancja, otwarcie na inne kultury i innych ludzi, usamodzielnienie się, pozbycie kompleksów).

Ewa Kolanowska, autorka opracowania „10 lat Erasmusa w Polsce”, pisze: „... studenci Erasmusa tworzą to, co często cytowany prof. Stefan Wolff, niemiecki politolog pracujący obecnie na University of Nottingham, nazwał **„pokoleniem Erasmusa”** - pokoleniem ludzi, którzy naprawdę czują się nie tylko Polakami, Niemcami, Grekami i Finami, ale także Europejczykami.